

Република Србија
Врховни касациони суд
Рев2 2012/2015
17.11.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Биљане Драгојевић, Јасминке Станојевић, Слађане Накић-Момировић и Миломира Николића, чланова већа, у парници тужиоца Б.Ђ. из З., чији је пуномоћник В.Ж., адвокат из Н.С., против тужене Н.и.С. а.д. Н.С., чији је пуномоћник Н.Ш., адвокат из Н.С., ради утврђења, одлучујући о ревизијама тужиоца и тужене изјављеним против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1436/15 од 13.07.2015. године, у седници одржаној 17.11.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ предлог за одлучивање о ревизијама тужиоца и тужене, као изузетно дозвољеним у смислу члана 404. ЗПП.

ОДБАЦУЈУ СЕ као недозвољене ревизије тужиоца и тужене изјављене против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1436/15 од 13.07.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 916/13 од 21.04.2015. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца. Ставом другим изреке утврђено је да је ништав члан 5. Споразума о престанку радног односа бр. 31-45/65-13375 од 01.07.2012. године. Ставом трећим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му на име зараде из добити за 2012. годину исплати нето износ од 178.681,86 динара, са законском затезном каматом почев од 01.06.2013. године па до исплате, као и да му накнади трошкове спора. Ставом четвртим изреке обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка од 6.900,00 динара. Ставом петим изреке тужилац је ослобођен плаћања судских такси.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1436/15 од 13.07.2015. године делимично је усвојена жалба тужиоца и преиначена је првостепена пресуда у погледу одлуке о трошковима поступка тако што је одређено да свака странка сноси своје трошкове првостепеног поступка, а у преосталом делу жалбе

тужиоца и туженог су одбијене и првостепена пресуда је потврђена. Одлучено да свака странка сноси своје трошкове жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену и тужилац и тужена су благовремено изјавили ревизије, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизијама одлучије као о изузетно дозвољеним у смислу члана 404. ЗПП.

Тужилац је одговорио на ревизију тужене.

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени за одлучивање о ревизијама као изузетно дозвољеним, јер у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, а ни потреба за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права, узимајући у обзир садржину тражене судске заштите и начин пресуђења. Побијане нижестепене пресуде не одступају од досадашње праксе суда у погледу одлучивања о тужбеном захтеву у истој чињеничној и правној ситуацији.

Из тих разлога ни прихватање изузетне дозвољености изјављених ревизија не би довело до другачијег одлучивања и повољнијег исхода спора за ревиденте, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизија на основу чл. 410. став 2. тачка 5. и 441. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11) у вези чл. 13. и 23. ст. 1. и 3. Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 55/14) и утврдио да ревизије нису дозвољене.

Тужба ради поништаја члана 5. Споразума о престанку радног односа и исплате зараде из добити за 2012. годину поднета је 07.05.2013. године. Ревизијом тужиоца побија се правноснажна пресуда у делу у коме је одбијен тужбени захтев за исплату износа од 178.681,86 динара, а ревизијом тужене у делу у коме је усвојен тужбени захтев и поништен члан 5. Споразума о престанку радног односа. Побијана другостепена одлука донета је 13.07.2015. године.

Прелазном одредбом члана 23. став 1. Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 55/14) прописано је да поступак који је започет по Закону о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...) а који није окончан пре ступања на снагу овог закона, спровешће се по одредбама овог закона.

Према члану 13. став 2. Закона о изменама и допунама ЗПП, којим је измењена одредба члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Будући да вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије, ревизија тужиоца није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Чланом 5. Споразума о престанку радног односа утврђено је да тужилац нема било каква постојећа, условна или потенцијална потраживања према туженом.

Како се не ради о спору о заснивању, постојању и престанку радног односа, ревизија тужене против овог дела правноснажне пресуде није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Љубица Милутиновић, с.р.**